

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים

מאוצרו של הרב שלמה קזיוף הלוי

## פרשת צו

### לדעת איך לומר תודה

בפרשת השבוע נמצאים שני קורבנות זהים לחלוטין שההבדל המשמעותי בניהם הוא זמן האכילה: 1. קורבן שלמים – (אדם שרוצה לתת נדבה לה' מביא קורבן מסוג זה) נאכל לשני ימים ולילה אחד. 2. קורבן תודה – (אדם שנעשה לו נס וניצל כמו חולה שנתרפא או אסיר שיצא ממאסרו מביא קורבן תודה) נאכל באותו היום בלבד. נשאלת השאלה מדוע יש הבדל בין הקורבנות הללו? או במילים אחרות מדוע לא נתנו זמן לזה שניצל בנס, לאכול מהבשר? הרי עליו לסיים את הבשר באותו היום, שהרי כל מה שנשאר נקרא: "פיגול" ויש לשורפו!?

תשובה מדהימה מביא הנצי"ב מוולוז'ין בסיפרו "העמק דבר": התורה רצתה שהמקריב קורבן על הנס שארע לו – יאלץ לשתף אנשים רבים להשתתף בסעודה שלו כיוון שעליו לחלק את כל הבשר בסעודה אחת כדי שלא יעבור זמנו ואז יפסל הבשר ויחשב "נותר". כתוצאה מכך יתוודעו רבים לנס שהוא חווה ויתקדש שם שמים ברבים... זהו שאומר דוד המלך: "אוֹדֶה ה' מֵאֵד בְּפִי, וּבְתוֹךְ רַבִּים אֶהְלֶלְנוּ" (תהילים קט"ו, ל').

התורה מלמדת אותנו כיצד על יהודי (לא בכדי אנו נקראים: "יהודי" על שם שבט יהודה – ולא אהיינו הסבירה מדוע בחרה את השם יהודה: הפעם אודה את ה') לומר תודה להקב"ה לא בצנעה וביחידות אלא מתוך שיתוף של כמה שיותר אנשים ופרסום שמו של הקב"ה על הנס. זאת ועוד בכל בוקר אנו פותחים במילים: "מוודה אני לפניך..." שנכיר תחילה בטובה שעשה לנו הבורא והחזיר את נשמתנו בחזרה. רבנו בחיי, בעל "חובת הלבבות" אומר: לא ניתן להגיע לאהבת ה' אם לא מעריכים בצורה עמוקה ונלהבת את כל מה שטוב בחיים. למרבה הצער, ההערכה איננה משימה קלה... אנו צריכים להסתכל על מה שיש לנו, אבל כאן יש סיכון – אנו יכולים בטעות להתרכז רק במה שאין לנו. זה מאוד מדכא, לחשוב למה לחברים יש ולנו אין? למה הם מצליחים ואנחנו לא? זה לא פיר! באיזה עולם נוראי ואפל אנו חיים?!

נביא סיפור שממחיש היטב נקודה זו: זהו סיפור על אדם שיוצא לפיקניק ביום קיץ בהיר ומבלה בנעימים עם חבריו ומשפחתו. הטיול מדהים! שקיעה מקסימה! אווירה נהדרת! עד שהוא פותח את תיק האוכל ומגלה ש - אין קטשופ!! זהו! היום שלו הרוס! לפתע - לא רק שהוא לא מסוגל לאכול את הנקניקיה שלו, אלא שהיום כולו נהרס...

איך ניתן בכלל לחשוב על "הכרת הטוב" לקב"ה, אם אנו לא שמים אל ליבנו שטוב לנו? על מה נכיר טובה?! על מה נאמר "מוודה אני לפניך..." שהחזרת בי נשמתו בחמלה? עלינו לשנות את כיוון המחשבה והכרת הטוב שבנו: חשיבה - להבין שהקב"ה חפץ אך ורק בטובתנו! הכרת הטוב – לדעת לומר תודה ולפרסם את הטובה שה' עשה לנו ברבים כמו בקורבן תודה...

**שלום ומבורך**

מצווה לצלם ולהפיץ בבית הכנסת ובעבודה

<http://www.דבר-תורה.co.il>